

משחק למסע ט"ו בשבט

מדריך יקר,

בטח עבדת קשה כדי שייצאו לך חניכים למסע. טלפונים בלי סוף, חפירות מהקומונר, ואולי אפילו פתאום יצא לך לדבר עם ההנהלה! ברוך ה' עברנו את זה, והנה אנחנו במסע. יש כמה עצירות ארוכות, אולי תנצל את המסע למשחק חווייתי עם השבט שלך?! משחק שאף אחד לא ישכח! משחק שיוסיף להם איזה עניין במסע, ויגרום להם לחזור הביתה מאושרים עד השמים!

חלק ראשון - כניסה לאווירה.

אל תוותר על החלק הזה ותקפוצ'י ישר למשחק, כי זה ממש חשוב ומכניס לאווירה. תוריד לרגע מהראש את הכובע "מדריך", ותלבש את כובע "המפקד". תסביר לחניכים את ראשי התיבות "פזצטא" "פול, זחל, צפה, טווח, אויב". ברגע שאתה צועק: "פזצטא", כל החניכים נשכבים על הרצפה. איך עושים את זה, מורידים את יד שמאל לרצפה (יד ימין מחזיקה את הנשק), ואז זורקים את כל הגוף, כשאסור שהברכיים יגעו ברצפה. אחרי שתרגלתם את זה 2-3 פעמים, והחניכים נכנסו לראש, תעמיד אותם ב'ח', תחלקו מספרי ברזל. תגידו להם שקבלנו משימה לתגבר את גוש עציון הנצורה. השם של השיירה – לפי מספר החניכים שלך. אם יש עשרים ושלוש, שיירת הכ"גו. תסבירו שבכל רגע עלולים לתפוס אתכם בדרך. תגיד לחניכים/לחיללים שיעלו על ציוד ושיעמדו בטור מאחורי המפקד (כל החניכים לוקחים את תיקיהם על הגב!)... צאו לדרך! תוליך את השבט בדממה בשני טורים כשמדי פעם תגיד נתקלנו, החניכים

יורדים לפזצטא, משיבים "אש אש אש" זוקרים רימון ומסתערים קדימה. תרעיל אותם על המשימה ועל החשיבות שלה. תוך נכונות למסור את הנפש למען ארצנו הקדושה, עם ישראל ורצון ה'! שלא ישכחו את המטרה האמיתית שלהם! חלק שני – משחק חווייתי קבע 3 רדיוסים (מתחמים) גדולים: גוש עציון, השיירה, והאויב. גוש עציון צריך להיות רחוק מאזור השיירה, והאויב צריך להיות ביניהם, אך בלי לחצוץ ביניהם. סוג של משולש גדול. ברדיוס של השיירה ימצאו החניכים. ואצלם "הציוד" שזה תיקי החניכים. אתה תחליט כמה בדיוק. מטרת החניכים היא להעביר את כל הציוד לגוש עציון, בלי להיתפס על ידי האויב. האויב זה אתה, המדריך. חוקים:

- האויב חייב להישאר ברדיוס שלו, אלא אם הוא רודף אחרי חניך (כדי למנוע "דגירה").
- חניך שנתפס, חייב לחכות במקום לשחרור (כפי משחק אחר).
- אסור ליותר משני חניכים להיות מחוץ לרדיוס שלהם בו זמנית. אם יש חניך אחד תפוס, זה נקרא שהוא מחוץ לרדיוס, ומלבדו יכול לצאת רק עוד אחד. במקרה ששני חניכים מחוץ לרדיוס תפוסים - שניהם חוזרים לרדיוס שלהם בלי לעשות שום דבר אחר בדרך.
- אסור להוציא יותר מתיק אחד מהרדיוס. מהרגע שהתיק הגיע לגוש עציון, אפשר להוציא תיק נוסף.

לא הכל ורוד... אבל גם לא שחור.

זה עניין של אמונה וביטחון בה'!

החיים מזמנים לנו אינספור אפשרויות לפעול. יש מעשים שאם לא אנחנו אף אחד אחר לא יעשה. לא תמיד זה ברור כמו בסיפור של דוד המלך ולא תמיד נצליח להגיע ליעד, כמו בסיפור של שיירת הל"ה. מה שחשוב לנו לדעת זה שלא פספסנו את האפשרויות שלנו לתקן את מה שמוטל עלינו לתקן. שלא נתנו תירוצים (אפילו שיהיו טובים) למה לא לעשות. שלא האמנו ובטחנו בה' שנותן לנו כוחות לכל דבר שעלינו לעשותו.

לסיום מתנה קטנה מהגר"א הקדוש שתוכל להיות לנו לעזר גדול!

יש שאלה ידועה על קריעת ים סוף:

והמים להם חומה, מימינם ומשמאלם (שמות יד, כב) הצירוף "והמים להם חומה מימינם ומשמאלם" חוזר על עצמו פעמיים: **בפרק יד פסוק כ"ב**, ולאחר מכן גם בפסוק כ"ט: **והמים להם חמה, מימינם ומשמאלם** אך בפסוק כ"ט המילה "חומה" כתובה בוי"ו חסר, כמו "חמה", כעס. **למה כתוב פעמיים אותו פסוק ולמה בפעם השנייה כתוב ללא האות ו'?**

תירוץ הגר"א:

המתבונן בשני פסוקים אלה יראה, שישנו הבדל ביניהם מבחינת סדר המילים:

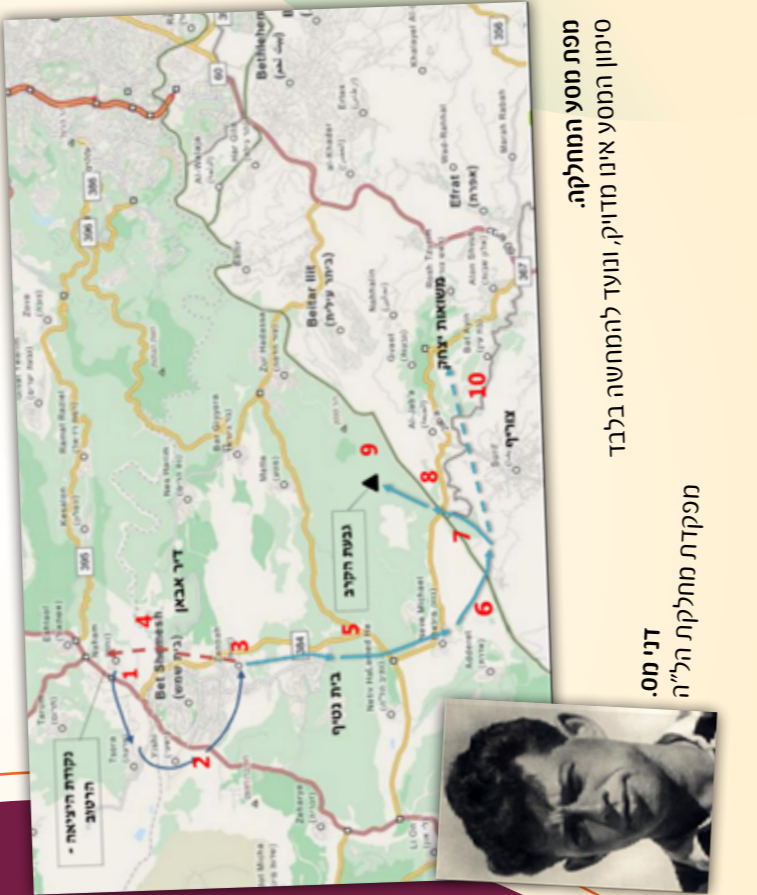
בפסוק כב, הלשון היא "ויבואו בני ישראל בתוך הים - ביבשה, והמים להם חומה..."

ואילו בפסוק כט, הלשון היא "ובני ישראל הלכו ביבשה - בתוך הים, והמים להם חמה..."

הבדל זה נובע מכך, שהפסוק הראשון מתייחס לאנשים שנכנסו לים בחירוף נפש, דוגמת נחשון בן עמינדב, כשעוד היה במצב של "ים" לפני שנהפך ליבשה, ורק אח"כ נהפך ליבשה (ולכן כתוב "בתוך הים ביבשה", קודם ים ואח"כ יבשה). לעומת זאת הפסוק השני, מתייחס לאנשים שהיו קטני אמונה, ולא נכנסו עד שווידאו שהים הפך ליבשה (ולכן הקדים שם הכתוב את ה"יבשה"). ממילא מובן גם מדוע נאמר "חמה" בפסוק השני, כי על אנשים חסרי אמונה אלה התעורר קטרוג, ולא על מוסרי נפשם מהסוג המתואר בפסוק הראשון.

כמובן שהתורה תמיד אקטואלית ולכן עלינו לקחת מדברי הגר"א את האמונה והביטחון שמי שהולך עם ה' באש ובמים כביכול נגד חוקי הטבענים יכול להטביע אדם ואדם לא יכול להטביע ים) הטבע יעמוד לצידו כמו חומה שלימה וחזקה. לעומתו, מי שלא מאמין שאפשר לקיים את דבר ה' בעולם גם כשלא מסתדר הטבע ומחכה שהכל יהיה לפי חוקי הטבע, הטבע רוצה להטביע אותו.

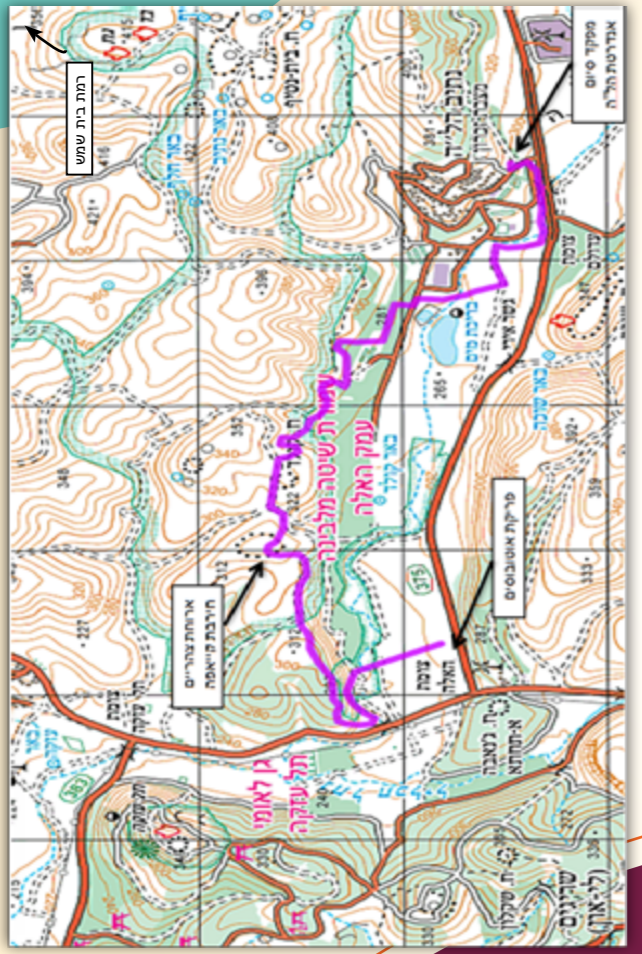
שנזכה לקיים את דבר ה' בגאון ולהיות ממובילי הדרך בעם ישראל אל הקדושה והטהרה וביציפה עמוקה לבניין אריאל.

סימון המסע אינו מדויק, ומועד להמחשה בלבד. מפת מסע המחלקה.

מפקדת מחלקת הל"ה דני מס.

מפת המסלול

תנועת הנוער אריאל

מחפשי ה' ו' 6202 הגש"ס לוקחים אחריות בעם ישראל

אהלן מדריכים יקרים, זמן אחר, מקום אחר אך עדיין ממשיכים לקחת אחריות. זו משימה של חיים!!! אנחנו יוצאים להתחבר לשתי תקופות משמעותיות בהיסטוריה של עם ישראל. האחת עתיקה ושורשית והשנייה עכשווית (לפחות סבא שלנו חי בה) בתחילת המסע נתחבר לדוד המלך שלוקח אחריות על העם ובמקום שאין מישהו אחר הוא יוצא לקרב בו הוא רק בן 17 ומנצח את גלית הלוחם הענק במערכה שכולה מלחמה על כבוד ה'. ונסיים באנדרטת הל"ה-ה כחלק מתקומות עם ישראל בארצו וכחלק מאותם אנשים שלקחו אחריות מעשית בהקמת המדינה יוצאת שיירה של 35 (בהתחלה היו 40) לוחמים לעזרת אחיהם הנצורים בגוש עציון. השיירה לא הגיעה ליעדה אליה.

וחבריה כולם נופלים בקרב בדרך לגוש. אמנם דוד ניצח והל"ה נפלו אך הרעיון להיות איש במקום שאין אנשים. כשמסביבנו אנשים מגמגמים ולא יודעים מי אנחנו ולא יזהו גודל אנחנו שייכים חובתנו להרים את הדגל, דגל של תורה שתגלה לנו מי אנחנו, דגל של הארץ שלנו - ארץ ישראל השלימה ודגל של העם שלנו בגאווה יהודית אמיתית. כולנו תקווה שמשליפון הזה תוכלו ללמוד וללמד את החניכים שתמיד צריך להוביל, לא לפחד וללכת באמונה עם הערכים והעקרונות שאנחנו מאמינים בהם. זוהי חובתנו כלפי עצמנו, חובתנו לעמנו ומעל הכל חובתנו לאלוקינו. מעריך אתכם ומאמין בכוחכם, אליה.

